

tečně oddělen. Nicméně jest pozorovati v průběhu doby, že onen kruh smluv pojišťovacích se stále lépe ohraničuje, přes všechny pochyby spisovatelů, kteří vůbec vylučují možnost dospěti k jednotné definici. Jest sice pravda, že v životě hospodářském, stále se rozvíjejícím, hranice jednotlivých právních institucí stávají se nezřetelnějšími, zapadající do sebe, přece však jest po našem soudu možno jakousi hranici vésti.

(Pokračování.)

PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Príspevek k §§um 65, 402 ex ř. a 107 ob. obč. z. Rekursní lhůta do usnesení, povolujícího oddělené bydliště, činí 8 dnů.

Rekursní soud odmítnul rekurs podaný po 8 dnech do usnesení prvního soudu, kterým ohrožené manželce povoleno bylo oddělené bydliště.

Nejvyšší soud dovolací stížnost zamítnul. Odůvodnění: Oddělené bydliště povoluje se arcif dle předpisů § 107 a násl. obč. zák., tedy na základě materiálního práva. Než na řízení nutno při tom užití ustanovení exekučního řádu, jelikož ustanovení materiálního práva o způsobu řízení žádných předpisů neobsahují; článek XXVII. uvoz. zák. k ex. ř. nařizuje pak výslovně, že při zajišťovacích opatřeních, třeba že jsou přípustna dle jiných dosavadních zákonů, exekučním řádem nedotknutých, nutno šetřit předpisu exekučního řádu o úkonech exekučních ku zajištění pohledávek peněžitých (§§ 370—377 ex. ř.) a o prozatímních opatřeních (§§ 378—402 ex. ř.).

Stížnost do usnesení okresního soudu bylo tedy v tomto případě dle §§ 402 a 65 ex. ř. podati ve lhůtě 8 dnů po doručení usnesení naříkaného a když tak se nestalo a stížnost podána byla teprve 13. dne, odmítl právem rekursní soud stížnost jako opožděnou.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 12. července 1921 čj. R-I 870-21-1.

Schin.